

ቅ ድ ስ ተ ቅ ዱ ሳ ን

ቅድስተ ቅዱሳን የማደሪያው ድንኳን ሦስተኛውና የመጨረሻው ውስጣዊ ክፍል ነበር። ይህ ክፍል ከስሙ እንደምንረዳው ከቀሩት ክፍሎች ይበልጥ ፍጹም የተቀደሰ ሥፍራ ነበር። እንደዚህ ሊሆን የቻለበትም ምክንያት ውስጣዊ ክፍል በመሆኑ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔር ክብር የሰፈነበት ቦታ በመሆኑ ነበር። በቀሩት ሁለቱ ክፍሎች ውስጥ ካህናት በየዕለቱ እገልግሎት የሚሰጡ ሲሆን፤ ወደዚህ ክፍል ግን ለእገልግሎት የሚገባው ሊቀ ካህናቱ ሆኖ ይኸውም፤ በዓመት አንድ ቀን በማስተሰሪያ ቀን ነበር። በዚህ ክፍል ውስጥ የቃል ኪዳን ታቦትና የስርየቱ መክደኛ ይገኛሉ። ከዚህ ቀጥሎ በቅድም ተከተል የማቀርበው ካህናት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንዳይገቡና እንዳይመለከቱ የሚከለክለውን መጋረጃ፤ የስርየት መክደኛውን፤ ታቦቱንና ካህኑን ነው።

፲ መ ጋ ረ ጃ

ቀደም ሲል የማደሪያውን ድንኳን ደጃፍና (የመግቢያ ደጃን) ወደ ቅድስት የሚያስገባውን በር መጋረጃዎች ከነምሳሌነታቸው ለመግለጽ ሞክረዋለሁ። አሁን ግን በቅድስትና በቅድስተ ቅዱሳን ክፍሎች መካከል ያለውን መጋረጃ ከነምሳሌነቱ በአንድነት እንመለከታለን። ይህ መጋረጃ የሚገኘው ልክ ከዕጣት መሠዊያ በስተኋላ ሲሆን በመካከላቸውም ብዙ ርቀት አልነበረም። ስለዚህ መጋረጃ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን እንመልከት፤ “መጋረጃውንም ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ ከተፈተለ ከጥሩ

በፍታም እድርግ፤ ብልህ ሠራተኛ እንደሚሠራ ኪሩቤል በእርሱ ላይ ይሁኑ። መጋረጃዎቹንም ከመያዣዎቹ በታች ታንጠለጥለዋለህ፤ በመጋረጃውም ውስጥ የምስክሩን ታቦት አግባው፤ መጋረጃውም በቅድስቲቱና በቅድስተ ቅዱሳኑ መካከል መለያ ይሁናችሁ።” (ዘጸ. 26:31 ና 33)

ይህ መጋረጃ የሚገኘው በቅድስትና በቅድስተ ቅዱሳት መካከል ሲሆን የተንጠለጠለው ከግራር እንጨት ተሠርተው በወርቅ በተለበጡ አራት ምስሶዎች ላይ ነበር። የእነዚህ ምስሶዎች እግሮች ወደ ቅድስት በሚያስገባው በር ላይ እንደ ነበሩት ምስሶዎች እግሮች በናስ የተለበጡ ሳይሆኑ በብር የተለበጡ ነበሩ። የመጋረጃው ከሐር (ከጥሩ በፍታ) መሠራትና በሰማያዊ በሐምራዊና በቀይ ቀለማት ማሸብረቅ በቅድስት በር ላይ ከነበረው ጋር አንድ ነበር። ልዩነት ነበራቸው ቢባል፤ በቅድስቱ በር ላይ የነበሩት አምስት ምስሶዎች ሆነው እግሮቻቸው በናስ የተለበጡ ሲሆኑ በቅድስተ ቅዱሳኑ መግቢያ ላይ ያሉት ምስሶዎች ግን አራት ሆነው እግሮቻቸው በብር የተለበጡ ነበሩ። የዚህ በር ስፋት አሥር ክንድ ሲሆን ከፍታውም እንዲሁ አሥር ክንድ ነበር።

የግራር እንጨት በወርቅ መለበጥ እንደገና በአራቱ የወንጌል መጻሕፍት ውስጥ እንደተገለጸው የክርስቶስን ምሳሌ የሚያሳይ መሆኑን መረዳት ብዙም አዳጋች አይሆንም። በማቴዎስ ወንጌል ክርስቶስ ጌታና ንጉሥ መሆኑን ለአይሁድ ሲገልጽ፤ በማርቆስ ወንጌል ደግሞ ክርስቶስ አምላካዊ አገልጋይ ሆኖ መምጣቱን ለሮሜ ሰዎች ያስረዳል። እንዲሁም በሉቃስ ወንጌል ክርስቶስ አዳኝ አምላክ መሆኑን ለግሪክ ሰዎች ሲያብራራ፤ በዮሐንስ ወንጌል ክርስቶስ ከሰማይ የመጣ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ለዓለም በሞላ ያስታውቃል። ይህ አራቱ ምስሶዎች ምሳሌ የሆኑለት ሲሆን በምስሶዎቹ እግሮች ላይ የተለበጠው ብር ደግሞ ምሳሌነቱ በክርስቶስ የሚገኘውን ደኅንነት ይመሰክር ነበር። ስለዚህ ብሩ የደኅንነት ምሳሌ ነው። ይህን የምሥራች ያወሩት አራቱ የወንጌል መጻሕፍት ብቻ አይደሉም። ነገር ግን የእነዚህ ወንጌል ሰባኪዎችም የክርስቶስን የምሥራች ለዓለም በቃልና በኑሮ እየገለጹና እያስተማሩ

ናቸው። ስለዚህ ነው ኢሳያስ እንዲህ በማለት የምሥራቹን ተናጋሪዎች እገሮች ውበት የገለጸው፡- “የምሥራች የሚናገር፤ ሰላምንም የሚያወራ፤ የመልካምንም ወሬ የምሥራች የሚናገር፤ መድኃኒትንም የሚያወራ፤ ጽዮንንም አምላክሽ ነግሶአል የሚል ሰው እግሩ በተራሮች ላይ እጅግ ያማረ ነው።” (ኢሳ. 52:7)

የመጋረጃ አገልግሎት የተጋረደበትን ነገር በመደበቅ ወይም በመሰወር እንደይታይ ማድረግ ነው። እንዲሁ የዚህ መጋረጃ አገልግሎት ኃጢአተኛ ሰው የእግዚአብሔርን ቅድስናና ክብር አይቶ እንዳይሞት ይጋርድ ነበር። ካህናት ከዚህ መጋረጃ አልፈው ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለመግባት አይችሉም። ሊቀ ካህናቱ ይህን መጋረጃ አልፎ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚገባው በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ ሲሆን ደም ካልያዘ ግን በፍጹም ለመግባት አይችልም። ይህንንም የሚያደርገው እንዳይሞት ነው። ዛሬም ቢሆን ያለ ክርስቶስ ደም ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ የሚችል የለም።

ይህ መጋረጃ የክርስቶስ ሥጋ ምሳሌ መሆኑ ተጽፎአል። እንግዲህ ወንድሞች ሆይ በመረቀልን በአዲስና በሕያው መንገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን፤” (ዕብ. 10:19-20) መጋረጃው ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለሚያስገባው በር እንደመዝጊያ ያገለግል ነበር። ሰለሆነም ሰው የእግዚአብሔርን ክብር አይቶ እንዳይሞትና የመግቢያውም ጊዜ ሳይደርስ እንዳይገባ ይከለክልና ያግድ ነበር። ይህ ወደ እግዚአብሔር ክብር እንዳንገባ የሚከለክለን መጋረጃ ክርስቶስ ለእኛ ብሎ በሞተ ጊዜ ከላይ እስከታች ለሁለት በመከፈል ተቀድዶአል፤ “ኢየሱስም ሁለተኛ በታላቅ ድምጽ ጮኹ ነፍሱን ሰጠ። እነሆም የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ።” (ማቴ. 27:50-51) አዲሱና ሕያው መንገድም በዚያን ጊዜ በክርስቶስ ተከፈተ። መንገዱን የከፈተው ክርስቶስ ሲሆን ሰውን ከእግዚአብሔር ላይቶ የነበረውን የቤተ መቅደስ መጋረጃ አስወግዶ በገዛ ደሙ አንድ ጊዜ ለዘላለም መሥዋዕት ፈጽሞ ወደ እግዚአብሔር ስለገባ ዛሬ በእግዚአብሔር ፊት ለእኛ ይታያል። ከዚህ ቀጥሎ ያሉት

የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ያን ጊዜ በእርሱ ተፈጽመዋል። “እርሱም እንደ እነዚያ ሊቃነ ካህናት አስቀድሞ ስለ ራሱ ኃጢአት በኋላም ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ዕለት ዕለት መሥዋዕቱን ሊያቀርብ አያስፈልገውም፤ ራሱን ባቀረበ ጊዜ ይህን አንድ ጊዜ ፈጽሞ አድርጎአልና።” (ዕብ. 7:27) “በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ አንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድሰናል።” (ዕብ. 10:10) “እርሱ ግን ስለ ኃጢአት አንድን መሥዋዕት ለዘላለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ፤” (ዕብ. 10:12) “ክርስቶስ በእጅ ወደ ተሠራች የእውነተኛይቱ ምሳሌ ወደምትሆን ቅድስት አልገባምና ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ስለ እኛ አሁን ይታይ ዘንድ ወደ እርስዋ ወደ ሰማይ ገባ።” (ዕብ. 9:24) ይህን በማድረግ ክርስቶስ መንገድን ስለከፈተና ወደ እግዚአብሔር እንዳንገባ የሚከለክለንን መጋረጃ በሞቱ ስለአስወገደልን ዛሬ በእርሱ በኩል ወደ እግዚአብሔር የመግባት ድፍረት አለን፤ “በእርሱ ሥራ ሁሉችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና።” (ኤፌ. 2:18) “በእርሱም ዘንድ ባለ እምነታችን በኩል በመታመን ድፍረትና መግባት በእርሱ አለን።” (ኤፌ. 3:12) እንደዚህ ከሆነ እንግዲህ በቃሉ መሠረት የሚያስፈልገንን ጸጋ ለመቀበል በእምነት ወደ ዙጽ ገብተን ለአገልግሎት ስንወጣ ከጳውሎስ ጋር፡- “እኛም ሁሉችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስታወት እያብለጫለጭን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን።” (2ቆሮ. 3:18) ማለት እንችል ይሆንን? ወደ እርሱ እንዳንገባና ከዚያም ወጥተን ክብሩን እንዳናንጸባርቅ የሚከለክለን የሚጋርደንና የሚሸፍን ነገር ቢኖር በክርስቶስ ኃይል ድል እናድርገው። ስለዚህ ነው ዘማራው እንዲህ ብሎ የዘመረው፡-

የኃጢአት መጋረጃ እኛን የለየን

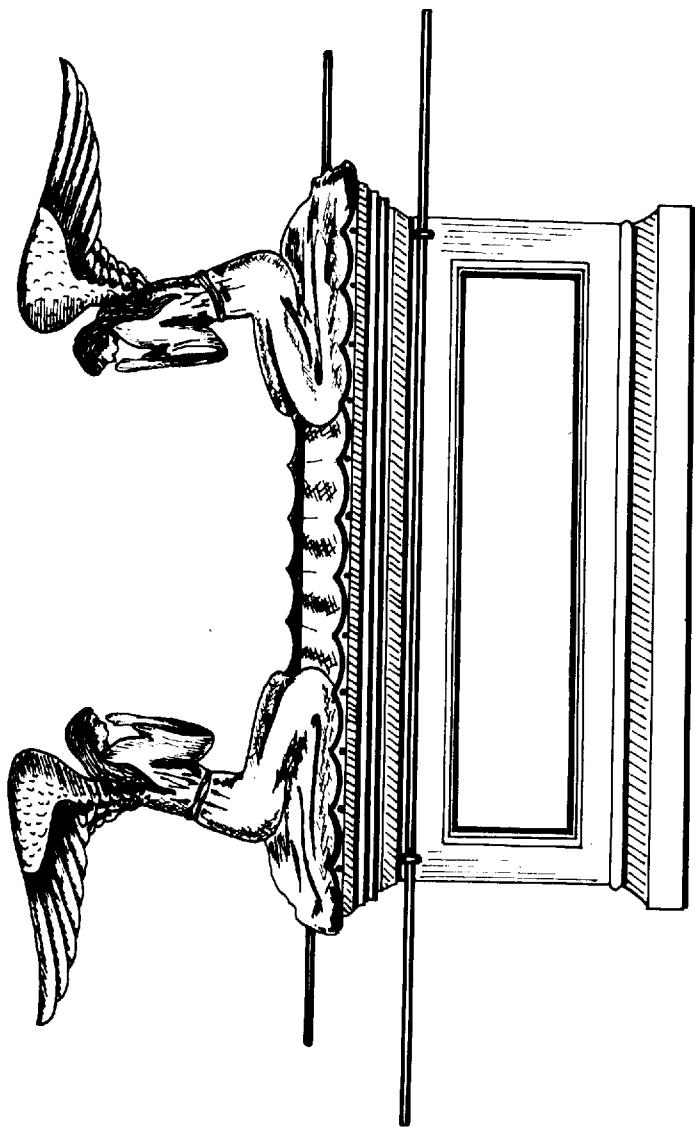
የሱስ ተረተረው መሥዋዕት ሆኖልን

ቅድስተ ቅዱሳን የተስፋው አገር

በርሱ ልንገባ ችልን ወደ ሕይወት በር።

በቅድስተ ቅዱሳን የሚገኙት ቁሳቁስ ሁለት ብቻ ሲሆኑ እነርሱም ታቦቱና የስርየቱ መክደኛ ናቸው። እንግዲህ በክርስቶስ ሞት የተወገደው መጋረጃ ሊቀ ካህናቱን ወደ ውስጥ እንዳይገባ የሚያግድ ነበር። ነገር ግን በዓመት አንድ ጊዜ ካህኑ ደም ይዞ ሲገባ በመጀመሪያ የሚያገኘው ታቦቱን ነበር። ይሁን እንጂ ታቦቱና የስርየቱ መክደኛ አብረው ስለተሠሩ አይለያዩም።

እሁን በተቀዳሚ የምናተኩረው ወደ ታቦቱ ይሆናል። “ከግራር እንጨትም ታቦትን ይሥሩ፤ ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፤ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል፤ ቁመቱም አንድ ክንድ ተኩል ይሁን። በውስጥና በውጭም በጥሩ ወርቅ ለብጠው፤ በእርሱም ላይ በዙሪያው የወርቅ አክሊል አድርግለት።” (ዘጸ. 25:10-11) እግዚአብሔር የማደሪያውን ሥራ በዚህ ስፍራ እንደጀመረ አስቀድሜ ገልጮ ነበር። የኪዳኑ ታቦት በማደሪያው ውስጥ ከሚገኙት ቁሳቁስ ሁሉ አስፈላጊነቱ በጣም የላቀ ነበር። እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር የሚገናኘውና ከብሩም የሰፈነው በዚህ ክፍል ውስጥ ነበር። ታቦቱ ከግራር እንጨት የተሠራ ሳጥን ሲሆን፤ ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፤ ወርዱ አንድ ክንድ ተኩል ነበር። ውስጡና ውጩው በጥሩ ወርቅ ተለብጧል። ዙሪያውን ደግሞ የወርቅ አክሊል ተደርጎለታል። እንዲሁም የመሸከማያውን መሎጊያ የሚያስተላልፉ አራት ቀለበቶች ተሠርተውለታል። ይህ ከግራር የተሠራውና በወርቅ የተለበጠው ታቦት የክርስቶስ ምሳሌ ነበር። የወርቁ በውጭና በውስጥ መለበጥ የሚያሳየው ክርስቶስ ከዚህ በፊት አምላክ እንደ ሆነ ለወደፊትም ለዘላለም በአምላክነቱ እንደሚኖር ነው። በመካከል ያለው ግራር ክርስቶስ ቀደም ሲል ዘላለማዊ አምላክነቱና ለወደፊቱ ዘላለማዊ አምላክነቱ መካከል ሥጋ ለብሶ የተመላለሰበትን ሰውነቱን ያሳያል።

እዚህ ምሳሌ ውስጥ የተጠቀሱትን ለመረዳት ቀጥሎ ያሉትን ይመልከቱ፡- “በመጀመሪያ ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ።” (ዮሐ. 1:1) ቃልም ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረገ፤ እንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነውን ክብሩን አየን።” (ዮሐ. 1:14) “ያለውና የነበረው የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ፡- አልፋና አሜጋ እኔ ነኝ ይላል።” (ራእ. 1:8)

ይህ የክርስቲያንንም አቋም የሚገልጽ ምሳሌያዊነት አለው። ዛሬ ክርስቲያን ከመለኮታዊው ሙላት ተካፋይ በመሆኑ መንፈስ ቅዱስ በውስጡ ይኖራል፤ እንድ ቀን ግን ክርስቶስን ስለሚመስል ከወርቅ ይበልጥ በጌታ ክብር ይደምቃል። “በዚያን ጊዜ ጸድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበራሉ።” (ማቴ. 13:43) “ጥበበኞቹም እንደ ሰማይ ፀዳል፤ ብዙ ሰዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደ ከዋክብት ለዘላለም ይደምቃሉ።” (ዳንኤ. 12:3) የግራር ምሳሌ የሆነው ይህ ጠማማ የሰው ባሕርይ ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ክብር የሚሸፈንበት ቀን ስለሚመጣ፤ ዛሬ ክርስቲያን በዓለም ውስጥ በድካም ሲኖር በጉጉትና በናፍቆት የተባረከ ተስፋውን የክርስቶስን መገለጥ የሚጠባበቀው በዚህ ምክንያት ነው። በታቦቱ ዙሪያ የነበረው እክሊል ከምት በኋላ በእግዚአብሔር አብ የከበረው የክርስቶስ ምሳሌ ነው። በታቦቱ ላይ የሚገኙት ነገሮች ሁሉ ወደ ክርስቶስ የሚያመለክቱ በመሆናቸው መጀመሪያና መጨረሻ የላቸውም ቀለበቶቹም ቢሆኑ መጀመሪያና መጨረሻ የሌለው፤ አልፋና አሜጋ ለዘላለም ሳይለወጥ የሚኖረው የክርስቶስ ምሳሌ ነበሩ፤ “ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ዘላለምም ያው ነው።” (ዕብ. 13:8)

የመሎጊያዎቹ አገልግሎት ታቦቱን ለመሸከም ነበር። መሎጊያው በአገልግሎት መጽናትን የሚያሳይ ምሳሌነት አለው። በአገልግሎት ውስጥ ገብተው ታቦቱን ለመሸከም የሚችሉት ካህናት ወገን ዕድሜያቸው ከሃያ አምስት ዓመት በላይ ከሃምሳ ዓመት በታች የሆኑት ነበሩ። (ዘኁል. 8:24-26) ይህ የዕድሜ ገደብ አስገራሚ የሆነ የክርስቶስ ምሳሌ

ነው። ክርስቶስ በአገልግሎት ላይ በመጽናት ሲሠራ ዕድሜው ከሃያ ለምስት ዓመት በላይ ከሃምሳ ዓመት በታች ነበር። አገልግሎቱንም ካህናቱ ታቦቱን እንደሚሸከሙት በትከሻው መስቀሉን ተሸክሞ ወደ ቀራንዮ በመጓዝ የፈጸመው በዚሁ ዕድሜ ክልል መካከል ሳለ ነበር።

ታቦቱ ሁልጊዜ በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ነበር፤ ሲሄዱም በእንድ በተወሰነ ቦታ ሲሰፍሩ አብሮአቸው ነበር። እንዳንድ ጊዜ ቢቀድምም ምክንያት ነበረው። ታቦቱ ከሌለ ክብር አልነበረም፤ ክብራቸው እርሱና በእርሱ ነበር። “እርሰዎም የእግዚአብሔር ታቦት ስለተማረከች ስለ አማትዋና ስለ ባልዋም፡- ክብር ከእስራኤል ለቀቀ ስትል የሕፃኑን ስም ኢካቦድ ብላ ጠራችው። እርሰዎም የእግዚአብሔር ታቦት ተማርካለችና ክብር ከእስራኤል ለቀቀ አለች።” (1ኛሙ. 4:21-22) ይህም የታቦቱ ምሳሌነት እውነተኛ ነገር ለሆነው ለክርስቶስና ለቤተ ክርስቲያኑ ምን ያህል እውነት እንደ ሆነ እንረዳለን። ክርስቶስ ዛሬ በቤተ ክርስቲያኑ መካከል ነው። “... በቀኝ እጁ ሰባቱን ከዋክብት የያዘው በሰባቱም የወርቅ መቅረዞች መካከል የሚሄደው እንዲህ ይላል፤” (ራእ. 2:1) ቤተ

ክርስቲያን የክርስቶስ አካልና ሙላት ስለሆነች ያለ እርሱ ለመኖር አትችልም። ስለዚህ ነው “እነሆ እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንት ጋር ነኝ” በማለት ታላቅ መሠረት የጣለላት።

በዚህ ታቦት ውስጥ የሚገኙ ነገሮች ምን ምን ነበሩ? የዚህ ጥያቄ መልስ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ተመልሷል። “... ሁለንተናዎም በወርቅ የተለበጠች የኪዳን ታቦት፤ በእርሰዎም ውስጥ መና ያለባት የወርቅ መሶብና የበቀለች የአሮን በትር የኪዳኑም ጽላት ነበሩ፤” (ዕብ. 9:4) ከዚህ ቀጥሎ እነዚህን በአጠቃላይ የተነገሩትን ነገሮች እንመለከታለን።

2.1 መና የነበረበት የወርቅ መሶብ። በታቦቱ ውስጥ ከነበሩት ነገሮች እንዱና ግንባር ቀደም ሆኖ የተጠቀሰው መና ነው። “እንድ ማድጋ ወስደህ ጎመር ሙሉ፤ መና አግባበት፤ ለልጅ ልጃችሁም ይጠበቅ ዘንድ

በእግዚአብሔር ፊት አኑረው አለው። እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው እንዲሁ ይጠብቅ ዘንድ አሮን በምስክሩ ፊት አኖረው።” (ዘጸ. 16:33-34) መና በታቦቱ ውስጥ ተቀምጦ ለልጅ ልጅ እንዲተላለፍ የተባለው የክርስቶስ ምሳሌ ስለሆነ ነው። “ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ፤ ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል፤ እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው።” (ዮሐ. 6:51)

ይህ እንጀራ የተሰጠው ከግብፅ ወጥተው ወደ ከንዓን በሚጓዙበት ጊዜ ነበር። መና ለእስራኤል ልጆች የታደለው እኩል ነበር። “እግዚአብሔር ያዘዘው ነገር ይህ ነው፡- እያንዳንዱ የሚበላውን ያህል ይልቀም፤ ቢድንኳኑ ባሉት ነፍሶች ቁጥር ለአንድ ሰው አንድ ጎመር ውሰዱ አላቸው።” (ዘጸ. 16:16) ክርስቶስ የሚሰጠው ሕይወት ለሁሉም እኩል ነው። ወደ እርሱ የሚመጡ ሁሉ ከመልካም ነገር አይጎድልባቸውም። ስለ መና ብዙ ነገሮች ተጠቅሰዋል። የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እንደሚሉትና እኔም እንደማምነው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተሰጠው መግለጫ ሁሉ መና የክርስቶስ ምሳሌ እንደሆነ የሚያመለክት ነው። ለምሳሌ ያህል አንዳንዱን እጠቅሳለሁ። በመጽሐፍ ቅዱስ አገላለጽ መሠረት መና መልኩ ነጭ ነበር፤ ይህም የክርስቶስን ጽድቅ ያመለክታል። የመናው አወራረድ “እንደ ውርጭ” ነበር። ውርጭ አንድ ጊዜ ወርዶ እስከሚቀጥለው ቀን የሚቆይ ሳይሆን በየጊዜው የሚደጋገም ነበር። ስለዚህ የመናው አወራረድ ሁኔታ የክርስቶስን ሁልጊዜ አዲስ መሆን የሚያሳይ ነበር። በዘይት እንደተለወሰ እንጎቻና እንደ ማር ቂጣ የሆነው የመናው ጣዕም ደግሞ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ መሢሕ በመሆኑ ሕይወቱን ለቀመሳት ሁሉ ጣዕም የሚሰጥ አዳኝ መሆኑን ያስገነዝባል። ይህንን የሚክድ ቢኖር የክርስቶስን ፍቅርና ሕይወት ያልቀመሰ እንግዳ የሆነ ሰው ብቻ ነው።

ክርስቶስ ለሁሉም የሚበቃ ለማንም የማይሰለች የዘላለም ሕይወት እንጀራ ስለሆነ፤ ማንም ወደ እግዚአብሔር ዙፋን በእምነት ከመጣ ሕይወትና በረከት አጥቶ እንዲሁ አይመለስም። ይህን የሕይወት እንጀራ ካልበላህ ና ብላ፤ ከበላህ ደግሞ ላልቀመሱት አስታውቅ፤ አደራ

አለብህና።

2.2 የበቀለች የአሮን በትር። ይህች የአሮን ደረቅ በትር በቀለች፤ አበበች፤ ፍሬም አፈራች። ስለዚህ በትር ለመረዳት አስፈላጊ ከሆነ አራት ዙጉልቁ ምዕራፍ አሥራ ስድስትና አሥራ ሰባትን ማንበብ ነው። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የተጻፈውን ታሪክ ስናጠቃልለው፤ ፍሬ ነገሩ የእስራኤል ልጆች በምድረ በዳ ሳሉ ከቆሬና ከዳን ጋር የተባበሩት ሰዎች የሙሴንና የአሮንን ክህነት መቃወማቸውን ያስረዳል። እግዚአብሔርም የመረጠውን ለማጽናት፤ የእስራኤልን ወገን የሚወክል የወገኑ ስም የተጻፈበትን የአሥራ ሁለቱን የእስራኤል ወገን አሥራ ሁለት በትሮች እንዲመጡና ከአሮን በትር ጋር በትሮቹን በምስክሩ ድንኳን ውስጥ በእግዚአብሔር ፊት እንዲያስቀምጡ አዘዛቸው፤ እንዲሁም አደረጉ። “እንዲሁም ሆነ፤ በነጋው ሙሴ ወደ ምስክሩ ድንኳን ውስጥ ገባ እነሆም፤ ለሌዊ ቤት የሆነች የአሮን በትር አቆበቆጠች ለመለመችም፤ አበባም አወጥች፤ የበሰለ ልውዝም አፈራች።” (ዘኁል. 17:8) ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ክህነቱ ለሌዊ ወገን መሆኑ ተረጋገጠ፤ ለወደፊትም የሚያምጽ እንዳይኖር የአሮን በትር እንደትጠበቅ ተደረገች። ምክንያቱም ሥልጣንን ያረጋገጠች በትር በመሆንዋ ነው።

ይህች በትር ደረቅ ሳለች ከማቆጥቆጥ አልፋ ለምልማና አብባ ፍሬ ያፈራች በትር ነበረች፤ በትሯ በደረቅ መሬት ላይ እንደቡቃያ ሥር ያደገች ነበረች። ይህች በትር ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ከሕያዋን ምድር የተወገደው፤ ነገር ግን ሞቶና ተቀብሮ በሦስተኛው ቀን ከሙታን ተለይቶ የተነሣው የክርስቶስ ምሳሌ ነች። “ሞተ፤ ተቀበረ፤ መጽሐፍም እንደሚል በሦስተኛው ቀን ተነሣ፤” (1ቆሮ. 15:4) ሞትን እሸንፎ በመነሳት በክብር ተሞልቶ በትንሣኤው የመጀመሪያ ፍሬ ሆኖ ለዘላለም ሁለተኛ ሞትን ሳያይ የሚኖር ጌታ ኢየሱስ ብቻ ነው። የአሮን በትር በእግዚአብሔር ፊት ተጠብቃ እንደኖረች እንዲሁ ክርስቶስ ለኃጢአት ከሞተ በኋላ ስለ እኛ ሊያማልድ በእግዚአብሔር ፊት ይኖራል። በትርዋ ፍሬ እንዳፈራች ሁሉ እንዲሁም ደግሞ ክርስቶስ በሞቱ የትንሣኤው ፍሬ የሆኑትን ክርስቲያኖች

እንድ ቀን በእንድነት በሰማይና በምድር ያሉትን ጠቅልሎ እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች እነዚህ ናቸው ይላል። በሞቱ ከሞት እጅ ማርኮናልና “ወደ ላይ በወጣ ጊዜ ምርኮን ማረከ ለሰዎችም ስጦታን ሰጠ።” (ኤፌ. 4:8) የእርን በትር እንደገና በቅላና አብባ ፍሬ በማፍራት ሥልጣኗን አረጋገጠች። ስለዚህ ክርስቶስ ከትንሣኤው በኋላ “ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ” (ማቴ. 28:18) ቢለን አያስደንቀንም።

በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ ይህች ደረቅ የነበረችው ነገር ግን እንድ ቀን ፍሬ ያፈራችው በትር ለክርስቲያናዊ ሕይወት ምስሌ ነች፤ ከእግዚአብሔር ተለይተን እንደ ደረቅ እንጨት ለእሳት ተዘጋጅተን ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ ሙታን እንኳን በሆንን ጊዜ ሕይወትን ሰጠን፤ ከክርስቶስ ጋር አስነስቶናልና። ከዚህ በኋላ በዓለም ውስጥ ሲኖር ከክርስቶስ ጋር ትንሣኤ ያገኘ ክርስቲያን ሊያብብ ፍሬም ሊያፈራ ይችላል። ለደኅንነቱም የዘላለም ጥበቃ ስላለው ባለማቋረጥ በእግዚአብሔር ፊት ይኖራል። ለዚህ ላበቃን አምላክ ምስጋና ይሁን።

2.3 የኪዳነ ታቦት። “በታቦቱም ውስጥ እኔ የምሰጥህን ምስክር ታስቀምጣለህ” ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴ የተናገረውና ሙሴም እንደታዘዘው በታቦቱ ውስጥ ያስቀመጠው አሥሩ የአራት ሕግጋት የተጻፈባቸውን ሁለቱን ጽላቶች ነበር። ሕጉ የተጻፈባቸው ጽላቶች በታቦቱ ውስጥ የተቀመጡት ለአራት ምክንያት ነበር። እነርሱም፡- 1ኛ የክርስቶስ ምሳሌ በመሆኑ ሕግ የተጻፈ ቃል ሲሆን ክርስቶስ ለዘላለም የሚኖር ሕያው ቃል መሆኑን ለመግለጽ፤ 2ኛ የእግዚአብሔር ሕግ በፍጹም የማያልፍ ዘላለማዊ መሆኑን ለመግለጽ “እውነት እሳችኋለሁ፤ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ፤ ከሕግ አንዲት ነውጣ ወይም አንዲት ነጥብ ከቶ አታልፍም።” (ማቴ. 5:18) 3ኛ ታቦቱ የክርስቶስ ምሳሌ እንደመሆኑ መጠን የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹሟ ያገኘችው በክርስቶስ ውስጥ መሆኑን ለማሳየት “እኔ ሕግና ነቢያትን ለመሻር የመጣሁ አይምሰሳችሁ፤ ልፈጽም እንጂ ለመሻር አልመጣሁም።” (ማቴ. 5:17) 4ኛ ሕጉ የተቀመጠው ከስርየት መክደኛ በታች ሲሆን

ከስርየት መክደኛው በላይ ደግሞ ደም አለ። እንግዲህ ሕግ ከደምና ከስርየት መክደኛ በታች በመሆኑ የሕግን ቦታ ለመግለጽ ነበር።

እንግዲህ በታቦቱ ውስጥ በነበሩት ዕቃዎች ምሳሌነት ውስጥ ክርስቶስን አይተናል፤ ሁሉም በእርሱ የሚጠቃለል ነበርና። ከመና ክርስቶስ የሕይወት እንጀራ መሆኑን፤ ከበትር ሞትን አሸንፎ የተነሳ ጌታ መሆኑንና ከሕግ ደግሞ ሕያውና ለዘላለም የሚኖር ቃል መሆኑን ለመገንዘብ ችለናል።

2.4 የስርየት መክደኛ። እንደ እውነቱ ከሆነ ታቦቱንና የስርየቱን መክደኛ ለመለያየት አይቻልም። ምክንያቱም የስርየቱ መክደኛ፤ ከስሙ እንደምንረዳው የታቦቱ ክዳን ነበር። ለማመን ከባድ ቢመስልም ታቦቱ ከግራር እንጨት ተሠርቶ ውጭውና ውስጡ በወርቅ የተለበጠ ከመሆኑ በቀር ከተራ ሣጥን የሚለይበት ሌላ አቋምና ሁኔታ የለውም።

ይህ የስርየት መክደኛ ከጥሩ ወርቅ የተሠራ በመሆኑ እንጨት አልነበረበትም። “ከጥሩ ወርቅም ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፤ ወርዱም እንድ ክንድ ተኩል የሆነ የስርየት መክደኛ ሥራ። ... የስርየት መክደኛውንም በታቦቱ ላይ ታደርገዋለህ፤ እኔም የምሰጥህ ምስክር በታቦቱ ውስጥ ታኖረዋለህ። በዚያም ከአንተ ጋር እገናኛለሁ፤ የእስራኤልንም ልጆች ታዝዝ ዘንድ የምሰጥህን ነገር ሁሉ፤ በምስክሩ ታቦት ላይ ባለው በሁለት ኪሩቤል መካከል፤ በስርየት መክደኛውም ላይ ሆኜ እነጋግርሃለሁ። ሁለቱን ክንፎቻቸውን ወደ ላይ ዘርግተው በማገናኘት ፊት ለፊት ቆመው ወደ ስርየቱ መክደኛ አቀርቅረው የሚመለከቱ ከስርየት መክደኛ ጋር በአንድ ላይ የተሠሩ ኪሩቤል ነበሩ።”

ከስሙ ለመረዳት እንደሚቻለው ይህ መክደኛ የስርየት ወይም የይቅርታ ስፍራ እንዲሆን የተሠራ ነበር። እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር የሚገናኝበት ስፍራ ይህ ነበር። ከጥሩ ወርቅ የተሠራውም በዚህ ምክንያት ነበር። ወርቅ የመለኮት ምሳሌ ነውና ምሕረት የምናገኘው ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት የምንችለው በፍጹም በሰው ሳይሆን በመለኮት ሥራ ነው። የኃጢአት ስርየት የተገኘው ከእግዚአብሔር እንጂ ከሰው አይደለም።

“አሁን ግን በሕግና በነቢያት የተመሰከረለት የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጿል፤ እርሱም፣ ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ በኢየሱስ ክርስቶስ መግመን የሚገኘው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው። ልዩነት የለምና፣ ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸዋል፤ በኢየሱስ ክርስቶስም በሆነው ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ። እርሱንም እግዚአብሔር በእምነት የሚገኝ በደሙም የሆነ ማስተሰርያ አድርጎ አቆመው። ይህም በፊት የተደረገውን ኃጢአት በእግዚአብሔር ችሎታ ስለመተው ጽድቁን ያሳይ ዘንድ ነው፤ ራሱም ጻዲቅ እንዲሆን በኢየሱስም የሚያምነውን እንዲያጸድቅ አሁን በዚህ ዘመን ጽድቁን ያሳይ ዘንድ ነው።” (ሮሜ 3:21-26)

3A የስርየት መክደኛ የሚያመለክታቸው ነገሮች

3.1 እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር የሚገናኝበት ቦታ ነበር። “የእስራኤልን ልጆች ታዝዝ ዘንድ የምሰጥህን ነገር ሁሉ፣ በምስክሩ ታቦት ላይ ባለው በሁለቱ ኪሩቤል መካከል፣ በስርየት መክደኛውም ላይ ሆኜ አነጋግርሃለሁ።” (ዘጸ. 25:22) ከስርየት ማድረጊያ ቦታ ውጭ እግዚአብሔርን የምንገናኝበት ስፍራ የለም። የመገናኛው ስፍራ ስርየትንና ይቅርታን በምንቀበልበት ቦታ ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት የሚቻለው በምሕረት ዙፋን ፊት ነው። “እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።” (ዕብ. 4:16)

3.2 እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ኅብረት የሚያደርግበት (የሚነጋገርበት) ስፍራ ነበር። ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት የሚኖረው ስርየት በሚገኝበት ስፍራ ብቻ ነው። ኅብረት ከማድረጉ በፊት መንፃት አለበት። “ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳችን ኅብረት አለን፤ የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነፃል።” (1ዮሐ. 1:7)

3.3 እግዚአብሔር ራሱን የሚያሳይበት ስፍራ ነበር። “እኔ በስርዮቱ መክደኛ ላይ በደመናው ውስጥ እታያለሁ ...” (ዘሌዋ. 16:2) ብሎአልና። እግዚአብሔር ራሱን ያሳየው በክርስቶስ ውስጥ ነው። “እኔን ያየ አብን አይቶአል” ይላልና።

3.4 ካህኑ የማስተሰርያ ደም የሚረጭበት ስፍራ ነበር። “ነገር ግን ክርስቶስ ይመጣ ዘንድ ላለው መልካም ነገር ሊቀ ካህናት ሆኖ በምትበልጠውና በምትሻለው በእጆች ባልተሠራች ማለት ለዚህ ፍጥረት ባልሆነች ድንኳን፤ የዘላለምን ቢዛነት አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በገዛ ደሙ ገባ እንጂ በፍየሎችና በጥጆች ደም አይደለም።” (ዕብ. 9:11-12)

3.5 እግዚአብሔር ለእስራኤል ሕዝቦች ትእዛዞችን የሰጠው ከዚያ ነበር፤ ክርስቲያኖችም የኑሮን ሥርዓት የሚማሩት የኃጢአትን ስርዮት በማግኘት በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት ከሆኑ በኋላ ነው።

3.6 እግዚአብሔር በግልጽ የሚናገርበት ስፍራ ነበር። እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ለእኛ በግልጽ ተናግሮናል። ለእዚህ ነበር ክርስቶስ በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ “እኔ ከራሴ አንዳች አልናገርም፤ ግን የላከኝን ቃል እናገራለሁ” ያለው።

3.7 እግዚአብሔር የሚያርፍበት ቦታ ነበር። የኃጢአትን ይቅርታ በስርዮት ሰላገኘን “እኛስ ያመንን ወደ ዕረፍቱ እንገባለን።” (ዕብ. 4:3)

3.8 የስርዮት መክደኛው የታቦቱ ክዳን እንደመሆኑ መጠን የተሠራው ከታቦቱ ሳይበልጥና ሳያንስ በልኩ ነበር። ክርስቲያን ፍጹም ሰው የሆነው ከእግዚአብሔር ምሕረት የተነሣ ሕይወቱ በክርስቶስ ውስጥ ስለ ተሰወረ ነው።

እንግዲህ የስርዮቱ መክደኛ የክርስቶስ ምሳሌ ስለሆነ፤ ክርስቶስ ዛሬ ውጭ ያሉትን እንዲህ ብሎ ይጠራቸዋል። “እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ፤ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ። ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝ፤ ለነፍሳችሁም

ዕረፍት ታገኛላችሁ!” (ማቴ. 11:28-29) ወደ ስርየት መክደኛው ስናተኩር ከስርየት መክደኛው ጋር የተሠሩትን ኪሩቤልና በስርየት መክደኛው ላይ ያረፈውን ደመና እንመለከታለን።

ኪሩቤል። በዚህ መክደኛ ላይ የተቀመጡት ሁለቱ ኪሩቤል የተሠሩት ከእንድ ጥሩ ወርቅ ነበር። የኪሩቤልን ምሳሌነት መግለጥ ቀላል ባይሆንም፤ ስለእነዚህ ፍጥረት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጥቂት ቦታዎች ተጠቅሷል። ከእነዚህም ውስጥ በአረት ዘፍጥረትና በትንቢት ሕዝቅኤል ውስጥ የሚገኙትን ብቻ እንመለከታለን። በአረት ዘፍጥረት ውስጥ ስለ እነርሱ እንደዚህ ይላል፡- እዳምንም አስወጣው ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውን መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤልንና የምትገለባበጥ የነበልባል ሰይፍን በኤደን ገነት ምሥራቅ አስቀመጠ።” በትንቢት ሕዝቅኤል ውስጥ ደግሞ የፍርድ መልእክተኞች ስለ መሆናቸው እናነባለን። ከእነዚህ ሁለት ቦታዎች የምንረዳው ነገር፤ ኪሩቤል የእግዚአብሔርን ጽድቅ የሚጠብቁ የፍርድ መልእክት (መልእክተኞች) መሆናቸውን ነው። እንዲሁም በኃጢአት ላይ እንደሚፈርዱ ይገልጻሉ። ነገር ግን ልዩነት ቢኖር በስርየቱ መክደኛ ላይ ሳሉ አቀርቅረው የሚመለከቱት በስርየት መክደኛው ላይ የተረፈውን ደም ነበር።

ክርስቲያን ወደ እግዚአብሔር የመግባት ድፍረት ያገኘው፤ እግዚአብሔር በኃጢአት ላይ ስለማይፈርድ ወይም ክርስቲያን ኃጢአትን ስላልሠራ አይደለም። ነገር ግን አስቀድሞ ለእስራኤል ልጆች እንዳለው፡- “ደሙን ባዩ ጊዜ ከእናንተ ያልፋሉ፤” ለምሕረቱ መሠረት የሆነው ደም ነው፤ “ደም ሳይፈስ ስርየት የለም” ብሎአልና። የፍርድ መልእክት የሚመለከቱት በስርየቱ መክደኛ ላይ የተረፈውን ደም ሲሆን፤ ለፍርድ አሳልፎ የሚሰጠው ሕግ ግን ከደሙና ከምሕረት በታች ነበር። ፈራጆቹ በመክደኛው ላይ ወደ ተረፈው ደም ቢመለከቱም በእግዚአብሔር ሰው ላይ ሊፈርዱበት አልቻሉም። ሕግም ከደምና ከስርየት መክደኛ በታች ስለ ነበረ ሊፈርድበት አልቻለም። ስለዚህ ነው ዳዊት፡- “የዙፋን መሠረት ጽድቅና ፍርድ ነው። ምሕረትና እውነት በፊትህ ይሄዳሉ” ያለው። (መዝ.

4) የክብር ደመና

“እግዚአብሔርም ሙሴን አለው፡- እኔ በስርዮቱ መክደኛ ላይ በደመናው ውስጥ እታያለሁና” (ዘሌዋ. 16:2) እግዚአብሔር በውስጡ እራሱን የሚገልጥበት ይህ ደመና እግዚአብሔር በክብሩ በሕዝቡ መካከል መሆኑን የሚገልጽ ደመና ነበር። የማደሪያው ድንኳንም የተሠራው ለዚህ ነበር። “በመካከላቸውም አድር ዘንድ መቅደስ ይስሩልኝ።” (ዘጸ. 25:8) ሙሴ የማደሪያውን ድንኳን ሠርቶ እንደጨረሰ የእግዚአብሔርን በሕዝቡ መካከል መሆኑን የሚያሳየው ይህ የክብር ደመና በማደሪያው ላይ አረፈ። “በማደሪያውና በመሠዊያው ዙሪያ አደባባዩን ተክለ፤ የአደባባዩንም ደጃፍ መጋረጃ ዘረጋ። እንዲሁም ሙሴ ሥራውን ፈጸመ። ደመናውም የመገናኛውን ድንኳን ከደነ፤ የእግዚአብሔርም ክብር ማደሪያውን ሞላ።” (ዘጸ. 40:33-34) ይህ የክብር ደመና የሚያርፈው በስርዮቱ መክደኛ ላይ ነበር። ይህ ደመና የክርስቶስ ምሳሌ ነው። “ቃልም ሥጋ ሆነ ጸጋንና እውነትንም ተሞልቶ በእኛ አደረ፤ ለንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነውን ክብሩን አየን።” (ዮሐ. 1:14) ክርስቶስ ወደ ዓለም የመጣው በክብር ተሞልቶ ስለ ነበረ እኛ ክብሩን አየን ይላል። ዛሬም ቢሆን ክርስቶስ በቤተ ክርስቲያን መካከል በክብሩ ተሞልቶ የሚገኝ መሆኑን አንስተውም። እስጢፋኖስ ያንን በክብር የተሞላውን ጌታ አይቶ “ነፍሴን ተቀበል” በማለት ወደ እርሱ አመራ። የጌታ ልጅ ሆይ ደስ ይበልህ። ክርስቶስ ዛሬ በክብሩ በልጆቹ መካከል ብቻ ሳይሆን በልጆቹ ሕይወት ውስጥ ነውና። እስጢፋኖስ “መንፈስ ቅዱስንም ተሞልቶ ወደ ሰማይ ትኩር ብሎ ሲመለከት የእግዚአብሔርን ክብር ኢየሱስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየ።” (ዮሐ. ሥራ 7:55) ሲል ጴጥሮስ ደግሞ፡- ዳሩ ግን ጌታን እርሱም ክርስቶስ በልባችሁ ቀድሱት” (1ጴጥ. 3:15) የሚለው በዚህ ምክንያት ነው። ክርስቲያን በመንፈስ ካልተሞላ በጌታ ክብር አይሞላም፤ የጌታንም ክብር በሙላት ሊያውቅ

አይሆንለትም። ክርስቶስን በልቡ ውስጥ ያለ መንፈስ ቅዱስ ሊቀድስ
አይችልም። እንዲሁም ራሱን ሊቀድስ አይችልም። ይሁን እንጂ ዛሬ የክብሩ
ዕቃ አድርጎ ስለመረጠንና በክብሩ ሙላት እንድንኖር ለማድረግ ስለሚችል
ሰሙ ይክበር።

ም ዕ ራ ፍ አ ሥ ራ አ ን ድ

የ ማ ደ ራ ያ ው ድ ን ኳ ን ሊ ቀ ካ ህ ና ት

የማደራያው ድንኳን አገልግሎትና ካህኑን መለያየት አይቻልም። የማደራያው ድንኳን ያለ ሊቀ ካህናቱ፤ ሊቀ ካህናቱ ያለ ማደራያው ድንኳን ሊጠቅም አይችልም። ስለዚህ ሁሉቱም መገኘት አለባቸው። የካህኑ አገልግሎት ሕዝቡን ከእግዚአብሔር ጋር ለማስታረቅ ስለ እነርሱ በእግዚአብሔር ፊት መቆም ነበር። እንዲሁ ለእስራኤል ካህን ያስፈለገበት ዋናው ምክንያት በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕት ይዞ ስለ እነርሱ ይቆም ዘንድ ነው።

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ አለው፡- “አንተም ወንድምህን አሮንን ከእርሱም ጋር ልጆቹን ከእስራኤል ልጆች መካከል ለይተህ ካህናት ይሆኑልኝ ዘንድ ወደ አንተ አቅርብ፤ አሮንን የአሮንንም ልጆች፤ ናዳብን፤ አብድዩንንም አልዓዛርንም ኢታምርንም አቅርብ። የተቀደሰውንም ልብስ ለክብርና ለጌጥ እንዲሆን ለወንድምህ ለአሮን ሥራለት።” (ዘጸ. 28:1-2) ወደ መጽሐፍ ቅዱስ በምናስተውልበት ጊዜ ካህን ለእስራኤላውያን አስፈላጊያቸው እንደ ሆነ ለመገንዘብ እንችላለን። ሰው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ በመሆን በኃጢአት ውስጥ ከወደቀ በኋላ ወደ እግዚአብሔር እንዲሁ ለመምጣት የማይቻለው ስለሆነ መሥዋዕት ማቅረብና የኃጢአት ስርዐትና ይቅርታ ማግኘት ግዴታው ሆኖ ነበር። ይህን የኃጢአት መሥዋዕት ሰው በመጀመሪያ ጊዜ ያቀርብ ነበር። ነገር ግን ሰው በኃጢአት አመፅ ከእግዚአብሔር በጣም ስለራቀ በኃጢአት አዘቅት ውስጥ ወደቀ። “እግዚአብሔርም የሰው ክፋት በምድር ላይ እንደ በዛ፤ የልቡ ሃሳብ ምኞትም ሁልጊዜ ፈጽሞ ከፉ እንደሆነ አየ።” (ዘፍ. 6:5) ከዚህም

የተነሣ ሰው ወደ እግዚአብሔር መሥዋዕትን በማቅረብ ኃጢአቱን መናዘዝ ስለፈራ ከእርሱ የተሻለ ስለ እርሱ መሥዋዕትን በማቅረብ ኃጢአቱን መናዘዝ ስለፈራ ከእርሱ የሻለ ስለ እርሱ መሥዋዕት የሚያቀርብለት ሌላ ሰው አስፈለገው። እርን ለዚህ ተግባር በመጠራት የመጀመሪያው ሆኖ አገልግሎት መስጠት ጀመረ። እርን የሊቀ ካህናትነቱን ሹመት ከመቀበሉ በፊት እግዚአብሔር ሁለት በጣም አስፈላጊ ነገሮችን እንዲያሟላ ጠይቆታል። እነርሱም 1ኛ ይነፃ ዘንድ ሲሆን፤ “እርንንና ልጆቹንም ወደ መገናኛው ድንኳን ታቀርባቸዋለህ፤ በውኃም ታጥባቸዋለህ። ... የቅብዓትንም ዘይት ወስደህ በራሱ ላይ ታፈስሰዋለህ ትቀባውማለህ።” (ዘጸ. 29:4 ና 7) 2ኛ ይቀደስ (ለእግዚአብሔር ይለይ) ዘንድ ነበር፤ “በዚህ ምክንያት ስለ ሕዝቡ እንደሚያቀርብ እንዲሁ ስለ ራሱ ደግሞ መሥዋዕትን ስለ ኃጢአት ሊያቀርብ ይገባዋል።” (ዕብ. 5:3) እነዚህን ነገሮች እንዲያሟላ ያስፈለገበት ምክንያት፤ በእግዚአብሔር ፊት ስለ ሕዝቡ የሚቆመው ከሕዝቡ የተሻለ መሆን ስለሚገባው ነው። እርን የክርስቶስ ምሳሌ ነው። እርን የተመረጠው የሚታየውን ምድራዊ የማደሪያ ድንኳን እንዲያገለግል ሲሆን ክርስቶስ ግን ከዚህ ለምትሻል፤ በእጅ ባልተሠራች እውነተኛ ለሆነችው ሰማያዊዋን ድንኳን እንዲያገለግል ነበር። “ከተናገርነውም ዋና ነገር ይህ ነው፤ በሰማያት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን፤ እርሱም የመቅደስና የእውነተኛይቱ ድንኳን አገልጋይ ነው፤ እርሷም በሰው ላይሆን በጌታ የተተከለች ናት።” (ዕብ. 8:1-2) ስለ እርን የተባለውንም ክርስቶስ ፈጽሞታል። “ስለዚህ የሕዝቡን ኃጢአት ለማስተሰረይ፤ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ የሚምርና የታመነ ሊቀ ካህናት እንዲሆን በነገር ሁሉ ወንድሞቹን ሊመስል ተገባው።” (ዕብ. 2:17) ለሕዝቡ የሚያስተሰርይ ካህን ከሕዝቡ የተሻለ መሆን አለበት፤ እንደተባለው ሁሉ ክርስቶስ በምድር ላይ ከተመላለሱት ካህናት የሚበልጥና የሚሻል ነው። በዚህም ምክንያት፡- “ለሚታዘዙት ሁሉ የዘላለም መጻን ምክንያት ሆነ” ተብሎ ተጽፎአል።

እንዲሁም ታላቁ ሊቀ ካህናት ክርስቶስ፤ ከሌሎች የተሻለ ብቻ ሳይሆን ለእግዚአብሔር ራሱን በመለየት የተቀደሰ መሆኑን ሲገልጽ እንዲህ አላቸው፡- “የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ስላልሁ እናንተ አብ የቀደሰውን ወደ ዓለምም የላከውን፡- ትሳደባለህ ትሉታላችሁን?” (ዮሐ. 10:36) “እነርሱ ደግሞ በእውነት የተቀደሱ እንዲሆኑ እኔ ራሴን ስለ እነርሱ አቀድሳለሁ።” (ዮሐ. 17:19) ይህ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ደግሞ እንደ ተቀባ ተገልጿል። “ጽድቅን ወደድህ ዓመፅንም ጠላህ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላካህ ከጓደኞችህ ይልቅ በደስታ ዘይት ቀባህ።” (ዕብ. 1:9)

ቀደም ሲል እንደ ገለጽኩት አሮን ለምድራዊው ድንኳን አገልጋይ ሲሆን ክርስቶስ ደግሞ ለሰማያዊ ነበር። አሮን በመሥዋዕቱ ደም የሕዝቡን ኃጢአት አስተሰርዮ አስታረቀ፤ ክርስቶስ ግን በራሱ ደም ወደ ሰማያዊቱ ድንኳን በመግባት ራሱን መሥዋዕት አቅርቦ ከእግዚአብሔር ጋር አስታርቆናል። “ጠላቶች ሳለን ከእግዚአብሔር ጋር ከታረቅን፤ ይልቁንም ከታረቅን በኋላ በሕይወቱ እንድናለን፤” (ሮሜ 5:10) “እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበርና፤ በደላቸውን አይቆጥርባቸውም ነበር፤ በእኛም የማስታረቅ ቃል አኖረ።” (2ቆሮ. 5:19)

ይህ አስታራቂነት በክርስቶስ ብቻ ሳይወሰን፤ “በእኛም የማስታረቅን ቃል አኖረ” ይላል። በዚህ ምክንያት ዛሬ እኛ ለክርስቶስ መንግሥት መልእክተኞች ነን፤ “እንግዲህ እግዚአብሔር በእኛ እንደሚማልድ ስለ ክርስቶስ መልእክተኞች ነን፤ ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን ስለ ክርስቶስ እንለምናለን።” (2ቆሮ. 5:20) ይህ መልእክተኛነታችን ካህናት አድርጎናል። ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስ፡- “...የንጉሥ ካህናት...” (1ጴጥ. 2:9) ብሎ ይጠራናል። እንደዚህ ከሆነ ለማለት የምንችለው ቢኖር፡- “መንግሥትም ለአምላኩና ለአባቱም ካህናት እንድንሆን ሳደረገ፤ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን እሚን።” (ራእ. 1:6) ለዚህ አገልግሎት ከእኛ

የሚፈለጉት ነገሮች፤ በጽድቁ መሸፈንና በእርሱ በመቀደስ በመንፈስ ኃይል ለጥሪው ብቁ ሆኖ መገኘት ነው።

እስቲ እሁን ደግሞ የእሮንን ልብስ እንመልከት፤ የተቀደሰውንም ልብስ ለክብርና ለጌጥ እንዲሆን ለወንድምህ ለእሮን ሥራሉት።” (ዘጸ. 28:2) የእሮን ልብሶች ሦስት ጠባዮችን የያዙ ነበሩ። እነርሱም የተቀደሱ፤ የክብርና የጌጥ መሆናቸው ነው። ይህ በመሠረቱ የእስራኤል ልጆች እሮንን ስለ አለባበሱ እንዲያደንቁት ወይም እርሱን አይተው እንዲቀኑ ሳይሆን በፊቱ የሚቆመውን አምላክ ታላቅነትና የተጠራበትን አገልግሎት ክብር ለመግለጽ ነበር። በእግዚአብሔር አገልግሎት ውስጥ የሚሰጠን ግንኙነትም የጸጋ ልብስ ራሳችን እንድንታይበት ወይም ሰዎችን ወደ ራሳችን እንድንግርክበት አይደለም። ነገር ግን ታላቁን አምላክ እንድናስከብርበትና ልጆቹን እንድናገለግልበት ነው። እሮን ከሚለብሳቸው ልብሶች አንዱ መጎናጸፊያ ነበር። ይህ መጎናጸፊያ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምሳሌያዊነቱ ለሦስት ነገሮች እንደሆነ እንገነዘባለን።

1. በሕዝቅኤል ውስጥ የክብር ምሳሌ

2. በማቴዎስ ወንጌል ውስጥ የታማኝነት ምሳሌ

3. በትንቢተ ኢሳያስ ውስጥ የጽድቅ ምሳሌ እንደሆነ እንረዳለን።

እነዚህ ምሳሌዎች የሚያሳዩት ሊቀ ካህናት ክርስቶስ ክብርን ታማኝነትንና ጽድቅን መጎናጸፉን ነው። የካህኑ አገልግሎት በቅድስት ብቻ የተወሰነ አይደለም። በዓመት እንድ ቀን በስርየት ቀን ስለ ሕዝቡና ስለ ራሱ ኃጢአት የመሥዋዕት ደም ይዞ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መግባት ነበረበት። በዚህ በተለየ ቀን ካህኑ የሚለብሰው የክብር ልብሱን ሳይሆን የሐር ሽሚዝ ነበር። ሐር የክርስቶስን ጽድቅ ያመለክታል። ክርስቶስ ለእኛ በቅዱስ ደሙ ወደ እውነተኛይቱ ድንኳን ለመግባት በሞተበት ቀን በሥልጣኑና በክብሩ አልነበረም፤ ነገር ግን ኃጢአት የሌለበት መሥዋዕት በመሆን ነበር እንጂ።

ሌሎች ካህኑ የሚለብሳቸው ልብሶች በሸሚዝና በቀሚስ ፎርም የተሰፉ ነበሩ። እነዚህ ልብሶች ካህኑ በእግዚአብሔር ፊት ለአገልግሎት

ሲቆም የሚለብሳቸው ስለ ነበሩ ከካህንነቱ ሥልጣን ጋር ግንኙነት ያላቸው ሆነው የተሠሩ ናቸው። የሚያስገርመው ግን እገልግሎቱን የሚያሳዩት ይለብሟቸው የነበሩት ልብሶች ብቻ ሳይሆኑ፤ በልብሶቹ ላይ የተሰፉት ልዩ ልዩ ምሳሌነት የነበራቸው ነገሮች ሁሉ እንዲሁ እገልግሎቱን ያመለክቱ ነበር።

ለምሳሌ ያህል ብንጠቅሳቸው፡-

1. የመረገድ ድንጋይ። “ሁለትም የመረገድ ድንጋይ ወስደህ የእስራኤልን ልጆች ስም ስማቸውን ቅረጽባቸው። .. የእስራኤል ልጆችም የመታሰቢያ ድንጋዮች ይሆኑ ዘንድ ሁለቱን ዕንቁዎች በኤፋድ ጫንቃዎች ላይ ታደርጋለህ። እርንም በሁለቱ ጫንቃዎች ላይ ለመታሰቢያ ስማቸውን በእግዚአብሔር ፊት ይሸከማል።” (ዘጸ. 28:9 ና 12) እነዚህ ድንጋዮች ሁለት ሲሆኑ በእያንዳንዳቸው ላይ እንደየትውልዳቸው ስድስት ስድስት የእስራኤል ነገዶች ስም ተጽፎባቸው ነበር። “እርንም በሁለቱ ጫንቃዎች ላይ ለመታሰቢያ ስማቸውን በእግዚአብሔር ፊት ይሸከማል።” የሚሸከማቸው ሊቀ ካህናቱ ሲሆን የሚታዩት በእግዚአብሔር ፊት ነበር። ትከሻ (ጫንቃ) ኃይልንና ጽኑነትን የሚገልጽ የእካል ክፍል ነው። ሊቀ ካህናችን ክርስቶስ ስማችንን በእግዚአብሔር ፊት ይሸከማል። “ለበጎም በሆነው በሕይወት መጽሐፍ ከተጻፉት በቀር፤ ጸያፍ ነገር ሁሉ ርኩሳትና ውሸትም የሚያደርግ ወደ እርስዋ ከቶ አይገባም።” (ራእ. 21:27) ይህ ብቻ አይደለም፤ በእርሱ ስለተወደድን በእርሱ ትከሻ መካከል እንደሚጠብቀን ሲገልጽ እንዲህ ይላል። “በእግዚአብሔር የተወደደ በእርሱ ዘንድ ተማምኖ ይኖራል፤ ቀኑን ሁሉ ይጋርደዋል፤ በትከሻውም መካከል ያድራል።” (ዘዳ. 33:12) ከስማችንና ከእኛ በፊት ግን ካህናችን የተሸከመው የእኛን ኃጢአት ነበር። እርሱ ኃጢአታችንን በመስቀሉ ላይ ስለተሸከመልን መንፈሳዊ ልደትን ከማግኘታችንም በላይ ስማችን በሕይወት መጽሐፍ ተጽፏል።

2. በደረት ኪስ ላይ የነበረው ፍርድ። ይህ የሐር (የበፍታ) ጨርቅ ሆኖ ከደረቱ ኪስ ላይ የተጣበቀ ሲሆን በእርሱ ላይ የአሥራ ሁለቱ

የእስራኤል ነገዶች ስም የተጻፉባቸው አሥራ ሁለት ድንጋዮች ነበሩበት። “እሮን ወደ መቅደስ በገባ ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ለዘላለም መታሰቢያ የእስራኤልን ልጆች ስሞች በፍርዱ በደረት ኪስ ውስጥ በልቡ ላይ ይሸከም።” (ዘጸ. 28:29) የአሥራ ሁለቱ ነገድ ስም የተቀረጹባቸው እነዚህ ድንጋዮች የተለያዩ ቀለማት ነበሩባቸው። የእሮን የነገዱን ስም በደረቱ ላይ መሸከም በፍቅሩ ወደ ልቡ ያስጠጋንን ክርስቶስን የሚያመለክት ሲሆን የቀለማቱ መለያየት ደግሞ ክርስቶስ እያንዳንዱን ሰው እንደሚወድና እንደሚያስብለት ይገልጽልናል። ስለዚህ ነበር ጌታ ለአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት የሚያስበውና የሚወዳቸው። ክርስቶስ የእርሱ የሆኑትን የሚወዳቸው በአጠቃላይ ብቻ ሳይሆን በግልም ለእያንዳንዱ ታላቅ ፍቅር ነበረው። ስለዚህ ነው ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ በግል በመጣ ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ወደ ልቡ ያስጠጋው። “ኢየሱስም ይወደው የነበረ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ በኢየሱስ ደረት ላይ ተጠጋ።” (ዮሐ. 13:23)

3. ኡሪምና ቱሚም። “በፍርዱ በደረት ኪስም ውስጥ ኡሪምንና ቱሚምን ታደርጋለህ፤ በእግዚአብሔርም ፊት በገባ ጊዜ በእሮን ደረት ላይ ይሆናሉ፤ እሮንም በእግዚአብሔር ፊት ሁልጊዜ የእስራኤልን ልጆች ፍርድ በደረቱ ላይ ይሸከማል።” (ዘጸ. 28:30) እነዚህ ሁለት ድንጋዮች እሮን ወደ እግዚአብሔር ፊት ሲገባ በደረቱ ላይ የሚሸከማቸውና የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያውቅባቸው ነበሩ። የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እንደሚሉት የእነዚህ ድንጋዮች ስሞች ከዕብራይስጥ የተገኙና ወደ አማርኛ ሲተረጎሙ ኡሪም ማለት ብርሃን ሲሆን ቱሚም ማለት ደግሞ እውነት ማለት ነው። እንዴት እንደሚጠቀሙባቸው በቂ መግለጫ ባይሰጣቸውም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመለየት እንደሚጠቀሙበት ተገልጿል። የእግዚአብሔር ፈቃድ በቃሉ በኩል የሚታይ ብርሃን እንጂ ሥውር ነገር አይደለም። ስለዚህ እግዚአብሔር በቃሉና በመንፈስ ቅዱስ ብርሃን ቅዱስ ፈቃዱን በእውነት የሚያሳያቸው በእይወት መጽሐፍ ለተጻፉና በፍቅሩ ውስጥ ለሚኖሩት ነው። ዛሬም ጌታ ለሚፈልጉት ሁሉ ፈቃዱን ለማሳወቅ ዝግጁ ነው። ፈቃዱም ብርሃንና እውነት እንጂ የማይታይ፤ የማይጨበጥ ሐሰት

ወይም ውሸት አይደለም።

4. ሌላው ካህኑ የሚሸከመው ቅርጽ “ቅድስና ለእግዚአብሔር” የሚል ነበር። “ከጥሩ ወርቅም ቅጠል የሚመስል ምልክት ሥራ፤ በእርሱም እንደ መገተም ቅርጽ አድርገህ፤ ቅድስና ለእግዚአብሔር የሚል ትቀርጽበታለህ።” (ዘጸ. 28:36) የእግዚአብሔር ቅድስና የሁሉም ነገር ፍጻሜ ነው። የፍርዱ፣ የምሕረቱ፣ የፍቅሩና የተቀሩትም ማሠሪያ የእግዚአብሔር ቅድስና ነው። በሁሉም ድርጊት ውስጥ የእግዚአብሔር ቅድስና መገለጽ አለበት። ስለዚህ ካህኑ የእስራኤልን ልጆች ስሞች ተሸከሞ ወደ እግዚአብሔር ፊት ሲያቀርባቸው የእግዚአብሔርን ቅድስና መሸከም ነበረበት። ክርስቶስ እኛን በእግዚአብሔር ፊት በማቅረቡ በደሙ ያስታረቀንና ዛሬ በፍቅር የተሸከመን በፍጹም ቅድስናና ታዛዥነት ነው። “ቅድስና ያለ ተንኮል ነውርም የሌለበት ከኃጢአተኞችም የተለየ ከሰማያትም ከፍ ከፍ ያለ፤ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህናት ይገባናል።” (ዕብ. 7:26)

እንግዲህ ከዚህ በላይ ስለ ሊቀ ካህናቱ እንደ ተመለከትነው የብርሃኑን ጭላንጭል ለእኛ ከሰጠን ለትልቁ ብርሃን የራሳችንን እሳት ማቀጣጠል የእኛ ኃላፊነት ይሆናል። በማድረያው ድንኳን ለማገልገል የካህንነት ሥልጣን የተሰጠው ለአሮን ብቻ አልነበረም። ነገር ግን አሮን የካህናቱ አለቃ ሲሆን የእርሱ ልጆች በሙሉ ካህናት ነበሩ። የሌዊ ነገድም የካህናት ነገድ ተብሏል። እንግዲህ ከሊቀ ካህናቱ ቀጥሎ ልጆቹም ሆኑ ነገዱ ለእግዚአብሔር አገልግሎት ተለይተዋል ማለት ነው። ክርስቶስ ሊቀ ካህናት ሆኖ ሥራውን ከፈጸመ በኋላ ለቤተ ክርስቲያኑና ለእያንዳንዱ ክርስቲያን የካህንነት ሥልጣን ሰጥቶ ስለ ሂደ፤ ቤተ ክርስቲያንም ሆነች እያንዳንዱ ክርስቲያን ኃላፊነቱን እንደ ዮሐንስ በደስታ መቀበል አለበት፤ “ለወደደን ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን፤ መንግሥትም ለአምላኩና ለአባቱም ካህናት እንድንሆን ሳደረገ፤ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን፤ አሜን።” (ራእ. 1:6)

ም ዕ ራ ፍ አ ሥ ራ ሁ ለ ት

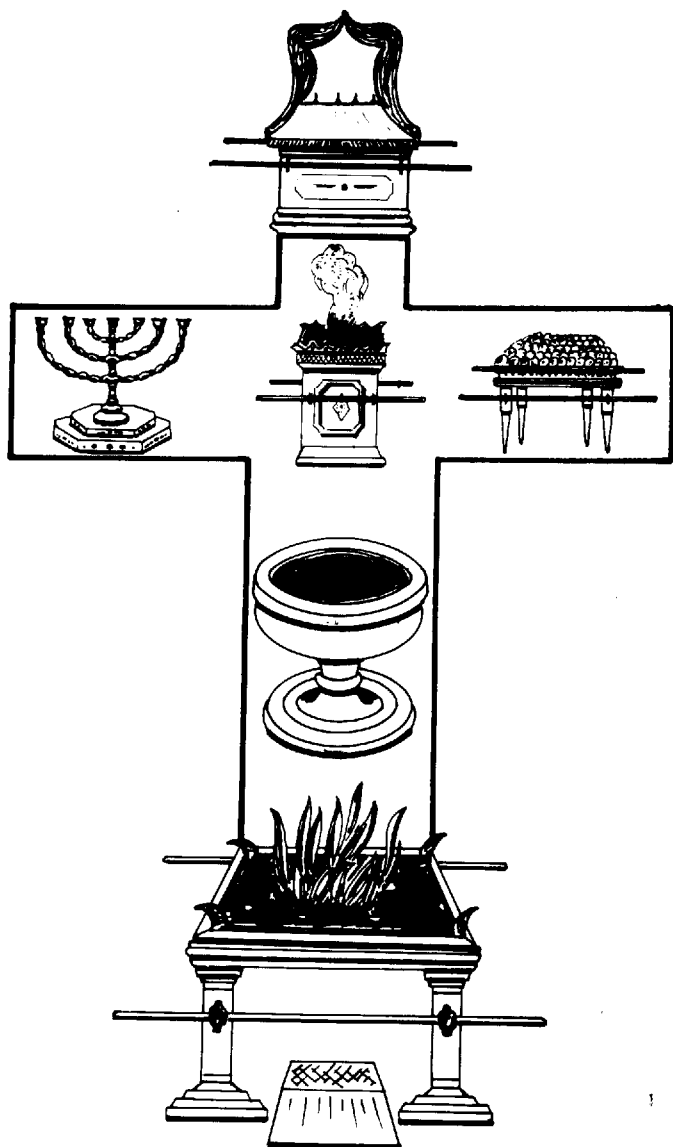
አ ጠ ቃ ላ ይ አ ሳ ብ

እግዚአብሔር የማደሪያው ድንኳን እንዲሠራ መመሪያ ለሙሴ ሲሰጥ በውስጠኛው ክፍል በቅዱስተ ቅዱሳን ውስጥ ከሚገኘው ከታቦቱ ጀምሮ በውጫዊው አደባባይ ወይም በወውደ ምሕረቱ ውስጥ በሚገኘው በናሱ መሠዊያ እንደ ጨረሰ አይተናል። እኛ ደግሞ የእግዚአብሔር ክብር ወደ ሰፈነበት ቦታ ለመድረስ ከናሱ ጀምረን እስከ ታቦቱና ከዚያም በዚያ ውስጥ በሚያገለግለው በካህኑ ጨርሰናል። እንግዲህ በስተምሥራቅ በሚገኘው በደጃ አደባባይ ገብተን ታቦቱ ድረስ እስክንደርስ የምናያቸውን ነገሮች ከዚህ ቀጥሎ ባለው ሥዕል ለመረዳት ይቻላል።

በጠቅላላው በማደሪያው ድንኳን ውስጥ የምንመለከተው ክርስቶስን ነው። ከመሠዊያው እስከ ታቦቱ ድረስ ያደረሰን መስቀሉ መሆኑን እንገነዘባለን። መሠዊያው፣ መታጠቢያውና የዕጣኑ ማሳረጊያ በአቀማመጣቸው በመስመር ሆነው ወደ ታቦቱ የሚያመለክቱ ነበሩ። እነዚህ ሰው ወደ እግዚአብሔር ለመድረስ እንዲችሉ የሚያስፈልጉ ነገሮች ነበሩ። በቀኝና በግራ ከዕጣኑ መሠዊያ ጎን ያሉት ነገሮች ቀጥተኛውን መንገድ ይዞ ወደ እግዚአብሔር ክብር የሚጓዝ ሰው ለሌሎች የሚያበረክታቸው ነገሮች ሲሆኑ እነርሱም የሚታዩት በገብስቱ ገበታና በመቅረዙ ምሳሌ ውስጥ ነው። “በእነርሱም መካከል የሕይወትን ቃል እያቀረባችሁ በዓለም እንደ ብርሃን ትታያላችሁ።” (ፊል. 2:15) የማደሪያው ድንኳን አቀማመጡም ሳይቀር ወደ ክርስቶስ መስቀል ያመለክታል።

12ኛ. ሥዕል፤ የማደራያው ድንኳን

በክርስቶስ መስቀል መፈጸሙ

እንግዲህ የማደራያው ድንኳን መልእክት የእግዚአብሔርን ቅድስናና ሰው እንዴት አድርጎ ወደ እርሱ መቅረብ እንደሚችል መግለጽ ነበር። ዓላማው ደግሞ በሥዕሉ ላይ እንደሚታየው የሰው መዳኛው የክርስቶስ መስቀል መሆኑን ማመልከትና በዚህም ውስጥ የክርስቶስን መለኮታዊነትና ሰው መሆኑን እንዲሁም እኛን ለማዳን የሠራውን ሥራ ማሳየት ነበር።

በወደ ምሕረት (በደጁ አደባባይ) ውስጥ ኃጢአተኛ በእምነት መቅረብ እንዳለበት ያስገነዝባል። የክርስትና ሕይወት ዕድገት ደረጃንም ያሳያል።

የናሱ መሠዊያ ኃጢአተኛ በክርስቶስ መስቀል በኩል ለመታረቅ እንደሚችል ያሳያል። ይህ የክርስትና ሕይወት ጅማሬ ነው። ብዙ ሰዎች ከዚህ አልፈው ብዙ አይሄዱም። በዚህ ምክንያት ሕፃን ክርስቲያን ይባላሉ። “ስለ እርሱም የምንናገረው ብዙ ነገር አለን፤ ጆሮቻችሁም ስለ ፈዘዙ በቃል ልንተረጉመው ጭንቅ ነው። ከጊዜው የተነሣ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ፤ እንድ ሰው ስለ እግዚአብሔር ቃላት መጀመሪያ ያለውን የሕፃንነትን ትምህርት እንዲያስተምራችሁ እንደ ገና ያስፈልጋችኋልና፤ የሚያስፈልጋችሁም ወተት ነው እንጂ ጠንካራ ምግብ አይደለም።” (ዕብ. 5:11-12)

መታጠቢያ ሰን ዕርቅን ያገኘው ኃጢአተኛ በየዕለቱ በመንፃት መኖር እንዳለበት ያሳስባል። ክርስቲያን ከደገንነት በኋላ ቃሉን በመብላት ማደግ እንዳለበት ያሳያል። ስለዚህ ነው መንፈስ ቅዱስ፡- “ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደ ሆነ፤ ለመዳን በእርሱ እንድታደጉ እሁን እንደ ተወለዱ ሕፃናት ተንኮል የሌለበትን የቃልን ወተት ተመኙ።” የሚለው። (1ኛጥ. 2:2-3)

የወርቅ መቅረዝ ዕርቅን በማግኘት የነፃው ኃጢአተኛ የጌታ ምስክር መሆን እንዳለበት ያመለክታል። ደገንነቱን አውቆ በቃሉ የሚያደግ ክርስቲያን በቃሉም ሆነ በሕይወቱ ለጌታ ምስክር መሆን አለበት። ቃሉን ከማጥናት ቀጥሎ ምስክር መሆን ሌላው የእድገት ደረጃ ነው።

የኅብስት ገበታ በክርስቶስ ውስጥ ስለ ተደረጉለትና በክርስቶስ

ውስጥ ሰላላት ነገሮች የሕይወትን እርካታ ያገኘው ኃጢአተኛ ሁኔታ ምን እንደሚመስል ያሳያል። ገበታ በጌታ የረከው ክርስቲያን ሌሎችን ለማገልገል ራሱን የመስጠት ሕይወት ነው። ሌሎችን ለማገልገል ራሱን መስጠት ሌላው የዕድገት ደረጃ ነው። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 6:1-6 ውስጥ የምናጠናው ይህን ዓይነት ዕድገት ነው።

የዕጣን መሠዊያ ክርስቶስ ለኃጢአተኛ የሚያቀርበው ምልጃና ከኃጢአተኛው ለክርስቶስ መሰጠት ያለበትን የምስጋና መሥዋዕት ያመለክታል። በጸሎትና በምስጋና ሕይወት ማደግ በጣም በጣም አስፈላጊ ነው። የእግዚአብሔር ቃል በምስጋና ማደግ እንዳለብን ያስተምረናል። እውነተኛ አምልኮና የጸሎት ሕይወት ከማንኛውም መንፈሳዊ ድርጊቶች በላይ ነው።

ታቦት በክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋር ዕርቅ ያገኘው ኃጢአተኛ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ኅብረት ያሳያል። ይህ የክርስቲያን ሕይወት ዕድገት ከፍተኛ ደረጃ ነው። የቃል ኪዳን ታቦት ያለበት ቦታ የእግዚአብሔር ክብር የሰፈነበት ሥፍራ በመሆኑ ቅድስተ ቅዱሳን እንደሚባል ተመልክተን ነበር። የክርስቲያን ዕድገት ግቡ ወደ ክርስቶስ ሙላት መግባትና ያንን ክብር ማንጸባረቅ ነው። (ቆላ. 2:9-10፤ 2ቆሮ. 3:18) ግለሰብም ሆነ ቤተ ክርስቲያን ወደዚህ ወደ ክርስቶስ ሙላት ከገቡ ከእኔነት (ከሥጋ ፈቃድ) ስለሚሞቱ በሁሉም ጌታን ወደ መምሰል ይለወጣሉ። የክርስቲያን ጸሎትና ትጋት ወደ ክርስቶስ ሙላት መግባት መሆን ይገባዋል። በክርስቲያን ዕድገት ውስጥ እርካታ የሚገኘው ከዚህ ብቻ ነውና። “እኔ ግን በጽድቅ ፊትህን አያለሁ፤ ከብርህን ሳይ እጠግባለሁ።” (መዝ. 16:15)

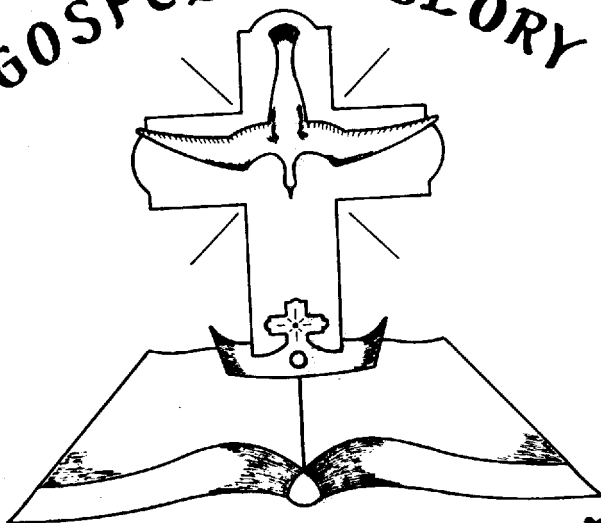
በክርስቶስ ውስጥ እነዚህን ሁሉ እግኝተሃልን? ካላገኘህ የደጁ መግቢያ (ዐውደ ምሕረት) ከሐር (በፍታ) የተሠራ ስለሆነ ፈቃደኝነትን እንጂ ኃይልን ወይም ልዩ ጥበብን አይጠይቅምና በእምነት ግለጥና ግብ። ካገኘህ ደግሞ እግዚአብሔር ይህን ዓይነት የመጻን መንገድ አዘጋጅቶ ሳለ በውጭ የቆሙትና መንገዱን ያላገኙት ብዙዎች ስለሆኑ በተሰጠህ የክህነት

ሥልጣን በመጠቀም ከጌታ ጋር እስተዋውቃቸው። “በእኛም የማስታረቅን ቃል አኖረ።” ሥዕሉን ይመልከቱ። የክርስትና ሕይወት የዕድገት ጎዳና ስለሆነ ወደ ክርስቶስ ሙላት እስክትደርስ ድረስ ጉዞህን ቀጥል። በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ መግባት ማለት ለሥጋ ፈቃድ በመሞት የእርሱን ክብር ብቻ ማንጸባረቅ መሆኑን አትዘንጋ።

እስቀድሞ ባዘጋጃት የማዳን ዕቅድ ውስጥ ተካፋዮች በመሆን ክብሩን እንድናንጸባርቅ ዓለም ላይፈጠር በክርስቶስ ለመረጠን ጌታ ምስጋና ይድረሰው።

- Davis, John D. (1972), "Davis Dictionary Of The Bible. "Grand Rapids: Bakers Book House.
- Chafer, Lewis Sperry (1988)."Systematic Theology". Wheaton: Victor Books.
- Mishkin, Leonard (1991)."The World Book Encyclopedia, vol.18". Chicago: World Book.
- Olford, Stephen F.(1971)."The Tabernacle Camping With God". Neptune: Loizeaux.
- Ritchie, John (1989). "The Tabernacle In The Wilderness". Grand Rapids Kregel: Publications.
- Ritchie, John (1982). "Feasts of Jehovah". Grand Rapids: Kregel Publications.
- Slemming, Charles W. (1946)."Made According To Pattern". Fort Washington: Christian Literature Crusade.
- Smith, William (1947). "Pulpit Bible Dictionary". Philadelphia: Unravel Books and Bible House.
- Street, Harold (1946)."The Priest In The Tabernacle Furniture". Chicago: Moody Press.

GOSPEL OF GLORY

የክብሩ ወንጌል አገልግሎት

GOSPEL OF GLORY

P.O.BOX 26371
COLORADO SPRINGS
CO. 80936 USA

TEL.(719) 574-0428

የክብሩ ወንጌል አገልግሎት

“ የክብሩ ወንጌል አገልግሎት ”

ለምዕመናን መንፈሳዊ እድገትና ለፍሬያማ አገልግሎት የሚያግዙትን መንፈሳዊ መሣሪያዎች አዘጋጅቶ በማቅረብ ቅዱሳንን ለማገልገል የተቋቋመ ድርጅት ነው። ዓቢይ ዓላማዎቹም የሚከተሉት ናቸው፡-

1) ምዕመናን በእግዚአብሔር ቃል ሕይወታቸውን የሚያዳብሩበትን መንገድ ግዘጋጅት፤

2) ለጌታ አገልግሎት ራሳቸውን ለለዩትና የሙሉ ጊዜ ጥሪ ላላቸው አገልጋዮች፤ ፍሬያማ አገልግሎት እንዲሰጡ የሚረዱ መንፈሳዊ መጻሕፍትንና የትምህርት ካሌቶችን ማቅረብ፤

3) በልዩ ልዩ አገልግሎት ውስጥ ላሉት የበለጠ የአገልግሎት ራእይ እንዲኖራቸው ዓውደ ጥናቶችን በመስጠት ማበረታታትና

4) እንዲሁም ወቅታዊ የሆኑ መንፈሳዊ ጥያቄዎችን ለመመለስ የሚያስችሉ ትምህርቶችን ግዘጋጅትና ማቅረብ ናቸው።

“የክብሩ ወንጌል አገልግሎት” ለእግዚአብሔር ክብርን የሚሰጥና ለሕዝባችንም በረከት የሚሆን አገልግሎትን ለማበርከት የቅዱሳን ጸሎት እጅግ ስለሚያስፈልገው በጸሎትዎ ይተባበሩን። ቃሉም እንደሚለው “ምድርም እስኪጠባ ድረስ የንጋትም ኮከብ በልባችሁ እስኪወጣ ድረስ፤ ሰው በጨለማ ስፍራ የሚበራን መብራት እንደሚጠነቀቅ ይህን ቃል እየጠነቀቃችሁ መልካም ታደርጋላችሁ።” (2ጴጥ. 1:19)

መ ጻ ሕ ፍ ት

ደራሲው ከዚህ በፊት ያሳተማቸው መጻሕፍት፡-

- 1▶ ክርስቶስ በማደራያው ድንኳን ውስጥ (የመጀመሪያው እትም)
- 2▶ አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል ለመንፈሳዊ መሪ
- 3▶ ከዚህም የሚበልጥ
- 4▶ አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል